

pacto propositū ζήτημα sit persoluendū. Quærebatur enim, An remediū simplex in diuersas partes distrahi possit eas, quarum singulæ proprijs sint facultatibus communitæ. Vidimus ergo, si id sit remediū, quod vna sola forma, vel animæ viuentis, vel harmoniæ cōponentis regatur, nequaquā saluis facultatibus in vllas partes consumptū iri. Sin alio pacto, vt totum quid est, nō simplex, sed ex diuersis cōbinatum, iam vel dissimilare, vel simile futurū. Dissimilare quidem, ex diuersis reuera partibus, & sensus & rationis iudicio cōpositum, in easdem quoq; incolumib. facultatib. resolui. Similare demū, vel reuera tale esse, vel sensib. solūm videri. Si hoc, quod frequentius, ex Galeni quoq; sentētia euenit, eandē illius cum dissimilari rationē futurā: sin illud, vt reuera sit medicamentū simplex, nec aliam nōrit, præter vniusmodi naturā simplicem, tum in partes quidē degenerare proprijs facultatib. exornatas: non naturales tamen, sed artificiales: quæ non actu inhæreant & separentur, sed potētia cū infint, generentur & fiant. Iam ad alterā quæstionē.

CA-

Generalis conclusio omnium, de resoluen- dis simplis cibus medicamentis.